

**UCHWAŁA NR XXI/170/2026
RADY MIASTA SUCHA BESKIDZKA**

z dnia 26 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na bezczynność Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.), po rozpatrzeniu skargi na bezczynność Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz uwzględnieniu stanowiska Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miasta Sucha Beskidzka uchwala, co następuje:

§ 1. Skargę Pani E. C. uznać za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza Przewodniczącemu Rady Miasta Sucha Beskidzka, zobowiązuje go do przygotowania i przesłania odpowiedzi skarżącej wraz z niniejszą uchwałą.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

mgr Krystian Krzeszowiak

Uzasadnienie

Pani E.C., pismem z dnia 25 listopada 2025 r., złożyła do Burmistrza Miasta Sucha Beskidzka skargę na bezczynność, przewlekłość oraz, w jej ocenie, bezzasadne działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Suchoj Beskidzkiej. Przedmiotem skargi było niewydanie zaświadczenia o wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka gospodarstwa domowego, o które skarżąca wystąpiła w dniu 14 października 2025 r. w związku z ubieganiem się o dofinansowanie w ramach programu „Czyste Powietrze”. Skarga, zgodnie z właściwością, została przekazana Radzie Miasta Sucha Beskidzka i skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji. Komisja, po szczegółowym zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją postępowania prowadzonego przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, postanowieniem o odmowie wydania zaświadczenia oraz stanowiskiem skarżącej, dokonała wszechstronnej analizy stanu faktycznego i prawnego.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji w pierwszej kolejności odniosła się do zarzutu niewydania zaświadczenia w terminie 7 dni, o którym mowa w art. 217 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. –KPA. Należy stanowczo podkreślić, iż powołany przepis znajduje zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy organ jest w posiadaniu potrzebnych danych i sprawa nie wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy wskazuje, że po pozyskaniu przez MOPS danych z Urzędu Skarbowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, ustalono przeciętny miesięczny dochód na poziomie 28,36 zł na osobę. Istotne jest, że wątpliwości organu nie wynikały z samej wysokości ustalonego dochodu, lecz z braku ujawnienia wiarygodnych źródeł utrzymania gospodarstwa domowego przy jednoczesnym faktycznym funkcjonowaniu rodziny. Okoliczność ta uniemożliwiała potwierdzenie danych w formie zaświadczenia w treści wnioskowanej przez skarżącą. O bezczynności organu można mówić wyłącznie w przypadku całkowitego braku działań zmierzających do załatwienia sprawy, czego w niniejszym przypadku nie stwierdzono. Działania MOPS były zatem zgodne z obowiązującymi przepisami proceduralnymi.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 218 § 1 KPA, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji wskazała, iż przepis ten nakłada na organ administracji publicznej obowiązek odmowy wydania zaświadczenia, jeżeli żądane fakty nie znajdują potwierdzenia w posiadanych danych albo dane te budzą uzasadnione wątpliwości. W niniejszej sprawie MOPS, po wyczerpaniu dostępnych środków w ramach postępowania wyjaśniającego i wobec braku przedstawienia przez skarżącą informacji pozwalających na rzetelne ustalenie rzeczywistej sytuacji dochodowej gospodarstwa domowego, wydał postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia. Skarżąca skorzystała z prawa wniesienia zażalenia na w/w postanowienie, którego rozpatrzeniem zajmie się Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie.

Nie wchodząc w kompetencje SKO Komisja przeanalizowała ze swojej strony powyższe postanowienie i stwierdziła, iż zawierało ono wyczerpujące uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o przysługujących środkach zaskarżenia, co świadczy o zachowaniu standardów proceduralnych. Komisja, uznając, że w realiach niniejszej sprawy wydanie zaświadczenia w treści żądanej przez skarżącą nie było możliwe z uwagi na uzasadnione i udokumentowane wątpliwości organu co do rzeczywistej sytuacji dochodowej.

Komisja, na podstawie dostępnej dokumentacji oraz szczegółowych wyjaśnień organu, nie znalazła potwierdzenia dla zarzutu, jakoby pracownicy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej mieli wymuszać na skarżącej złożenie nieprawdziwych oświadczeń. Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że składane oświadczenia były opatrzone stosownym pouczeniem o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, a ich treść została rzetelnie udokumentowana w aktach postępowania.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 7, 8, 10 i 12 KPA, Komisja wskazała, iż zasada szybkości i prostoty postępowania nie ma charakteru absolutnego i nie może prowadzić do potwierdzania danych, co do których istnieją uzasadnione wątpliwości. W ocenie Komisji działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej były proporcjonalne, podejmowane w granicach obowiązujących przepisów prawa oraz podyktowane koniecznością zachowania legalności rozstrzygnięcia, w szczególności w kontekście odpowiedzialności za wydawane zaświadczenia. Organ każdorazowo umożliwiał stronie czynny udział w postępowaniu poprzez wzywianie do złożenia wyjaśnień i dokumentów, co jest zgodne z zasadą wyrażoną w art. 10 KPA.

Po wszechstronnej analizie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w tym argumentów podniesionych przez skarżącą, stanowiska Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej Komisja Skarg, Wniosków

i Petycji stwierdza, że działania MOPS były zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, a podniesione w skardze zarzuty nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i obowiązujących regulacjach prawnych.

Rada Miasta po zapoznaniu się z materiałami, argumentacją oraz wnioskami komisji w ww. sprawie, w pełni podziela przedstawione stanowisko i uznaje skargę za bezzasadną.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późniejszymi zmianami) w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez zawiadomienia skarżącego. W związku z powyższym w przypadku kolejnej skargi w przedmiotowym temacie Rada Miasta Sucha Beskidzka podtrzyma swoje stanowisko.